SCHRIFTELIJKE VRAGEN[1] AAN HET COLLEGE
ZOALS BEDOELD IN ART. 36 RvO

Registratienummer:
(*in te vullen door de raadsgriffie)*

Datum: 10-09-2026

Aan de voorzitter van de raad

Steller van de vragen:
Fadua Toufik PRO Houten, Brechje van Beugen D66, Juli Hamel Volt

Onderwerp: Relationele Vrouwveiligheid in Houten: Zicht op blinde vlekken, 'onzichtbare' slachtoffers en meldpunt

Het is fijn om te zien dat het Manifest Vrouwveiligheid is aangenomen en dat dit thema goed op de kaart staat in Houten. Ook dit jaar zal in november de Orange the World-actie weer worden gevoerd. Dat we de veiligheid van vrouwen belangrijk vinden, daar is iedereen in de raad het gelukkig over eens. Het is een mooi en belangrijk begin.
Maar met een aangenomen manifest en een jaarlijkse actie zijn we er natuurlijk nog niet. Het is nu tijd voor de volgende stap: kijken wat dit concreet betekent voor onze eigen gemeente. Want hoe goed hulpverleners in Houten hun werk ook doen, we weten simpelweg dat een heleboel vrouwen de stap naar de politie of Veilig Thuis niet durven te zetten. Door angst, schaamte of omdat het geweld subtieler is, zoals mentale onderdrukking of financiële controle.
Ook vrijgevestigde professionals (zoals therapeuten, counselors, coaches, vertrouwenspersonen van bijvoorbeeld sportclubs en andere maatschappelijke organisaties/instellingen) zien regelmatig signalen van intieme terreur.

Als Pro Houten willen we niet alleen naar officiële cijfers kijken, maar vooral naar de praktijk. Waar lopen vrouwen én professionals vast? En hoe zorgen we dat de hulp hen wél bereikt?
Om helder te krijgen hoe we dit in Houten beter kunnen aanpakken, stellen we de volgende vragen aan het college:

1. **Wie zien we niet?** De cijfers van Veilig Thuis laten alleen formele meldingen zien, maar niet de vrouwen die onder de radar blijven. Hoe wil het college beter in beeld krijgen welke Houtense vrouwen nu géén hulp zoeken en wat hen precies tegenhoudt?

2. **Herkennen we het echte probleem?** Vormen van 'intieme terreur' of continue controle worden in de praktijk nog te vaak afgedaan als een gewone relatiecrisis of een 'vechtscheiding'.
    a) Zijn alle ketenpartners (politie, sociaal team, etc.) en hulpverleners goed genoeg getraind om dit verschil te herkennen, zodat vrouwen meteen de juiste hulp krijgen?

    b) hoe wordt in Houten en de regio beoordeeld of deze deskundigheid in de praktijk leidt tot het tijdig herkennen van intieme terreur en dwingende controle. Wordt daarbij ook structureel ervaringskennis/deskundigheid betrokken?

    c) Hoe worden professionals buiten de formele veiligheidsketen, die eveneens signalen kunnen tegenkomen, toegerust in herkenning en veilige doorgeleiding?

3. **Gaan we zorgen voor een laagdrempelig meldpunt?** Veel vrouwen zijn nog niet toe aan een officiële melding, maar willen wel ergens discreet hun verhaal kwijt. Ook horen we dat professionals soms met hun handen in het haar zitten bij een ingewikkelde casus.

Is het college bereid om een laagdrempelig Houtens meld- en aanspreekpunt op te zetten, in overleg met/samen met de ketenparters, waar zowel inwoners als professionals vertrouwelijk terecht kunnen voor advies en een luisterend oor?
Hierbij rekening houdend met professionele verantwoordelijkheden en de meldcode; uitgangspunt is dat de vervolgstap zo veilig en passend mogelijk word gekozen.

4. **Komen we tot een doorlopende campagne (met Orange the World als startschot)?** Een veilige situatie voor vrouwen is natuurlijk niet alleen in november belangrijk, maar het hele jaar door.
    a) Is het college bereid om naast de jaarlijkse Orange the World-actie te zorgen voor een permanente voorlichtingscampagne in Houten?

    b) welke structurele middelen en capaciteit zijn beschikbaar om ervoor te zorgen dat Orange the World niet alleen een jaarlijkse campagne blijft, maar ook leidt tot activiteiten en informatievoorziening gedurende het jaar? En is het college bereid dit waar nodig structureel te versterken?

    c) En kunnen we de komende actieweek van Orange the World in november gebruiken als startschot om flyers en informatie neer te leggen op vaste plekken zoals bij de huisarts, de bibliotheek, scholen en buurthuizen, zodat vrouwen het hele jaar door weten waar ze terechtkunnen?

5. **Luisteren we naar ervaringen en werkt onze hulp écht?**
    a) Maakt de gemeente op dit moment al structureel gebruik van de kennis van ervaringsdeskundigen bij het maken evalueren van beleid?

    b) Ziet het college voor de beroepsgroepen, zoals therapeuten en coaches, een rol in de signalering, en hoe zorgt de gemeente dat ook zij op de hoogte zijn van de Houtense meldpunten en de juiste veilige doorverwijzing?

6. **Werkt onze hulp én ons beleid ook echt in de praktijk?**
    a) Hoe controleert het college of een ingezette oplossing de situatie voor een vrouw in de praktijk ook écht veiliger heeft gemaakt?
    b) En hoe toetsen we of het Houtense beleid en de beschikbare hulpmiddelen als geheel voldoende werken om de veiligheid van vrouwen en meisjes in onze gemeente te borgen?

Ondertekening en naam indiener(s):

Fadua Toufik	Brechje van Beugen	Julia Hamel
Pro Houten	D66	Volt

[1] *Begripsomschrijving:*

Schriftelijke vragen aan het college*: het vragenrecht geeft aan de leden van de raad het recht informatie te vragen over aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het college of de burgemeester behoren. Het karakter van deze vragen is primair van informatieve strekking. Schriftelijke beantwoording vindt zo spoedig mogelijk plaats; in ieder geval binnen 30 dagen nadat de vragen zijn binnengekomen.*

Wijze van indienen van schriftelijke vragen:
de vragen worden bij de voorzitter van de raad ingediend (art. 36, tweede lid Reglement van orde voor de werkzaamheden van de gemeenteraad).